

podstawie przepisów dotychczasowych, ma skutki przewidziane w prawie rodzinnym na przypadek ustalenia ojcostwa przez wyrok sądowy; sąd na wniosek dziecka nada mu w trybie postępowania niespornego nazwisko ojca, chyba że matka się temu sprzeciwi;

3) dzieci uważa się za uprawnione z mocy samego prawa, jeżeli spełnione są warunki, przewidziane w art. 63 prawa rodzinnego;

4) dzieci uznane przez ojca przed dniem wejścia w życie prawa rodzinnego uważa się za dzieci uznane w rozumieniu tego prawa, jeżeli uznanie dokonane zostało w formie, przewidzianej w art. 64 § 2 prawa rodzinnego, lub wobec sądu;

5) dzieci uprawnione przez akt władzy państwowej mają stanowisko prawne dzieci z małżeństwa bez względu na ograniczenia, zawarte w akcie uprawnienia.

§ 3. Prawa nabyte przez dzieci pozamażeńskie z mocy powyższych przepisów nie uwłaczają prawom nabytym już przedtem przez osoby trzecie.

Art. XXIV. Sprawy o uprawnienie dzieci pozamażeńskich przez akt władzy państwowej, będące w toku w dniu wejścia w życie prawa rodzinnego, ulegają umorzeniu z mocy samego prawa.

Art. XXV. Jeżeli dziecko według przepisów prawa rodzinnego ma prawo do innego nazwiska aniżeli to, które nosiło przed dniem wejścia w życie tego prawa, urzędnik stanu cywilnego sporządzi na wniosek interesowanego odpowiednią wzmiankę w aktach stanu cywilnego.

Art. XXVI. § 1. Skutki aktu przysposobienia, który uzyskał moc przed dniem wejścia w życie prawa rodzinnego, ocenia się według prawa dotychczasowego.

§ 2. Strony mogą jednak przez zgodne oświadczenie dostosować skutki powyższe do

przepisów prawa rodzinnego przy zachowaniu przepisów tegoż prawa o ustanowieniu stosunku przysposobienia.

Art. XXVII. § 1. Do czasu wejścia w życie jednolitego prawa spadkowego:

1) dziecko pozamażeńskie ma w zakresie wzajemnych praw spadkowych stanowisko dziecka z małżeństwa w stosunku do matki i jej rodziny, a dziecko uprawnione, uznane i zrównane — także w stosunku do ojca i jego rodziny;

2) przysposobiony dziedziczy po przysposabiającym na równi z dzieckiem z małżeństwa, jeżeli w akcie przysposobienia nie postanowiono inaczej;

3) przysposobiony nie ma praw spadkowych w stosunku do rodziny przysposabiającego i zachowuje prawa spadkowe w stosunku do swojej rodziny;

4) przysposabiający nie ma praw spadkowych w stosunku do przysposobionego.

§ 2. Przepisów § 1 nie stosuje się do spadków otwartych przed dniem wejścia w życie prawa rodzinnego.

Rozdział VIII.

Przepisy końcowe.

Art. XXVIII. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. XXIX. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1946 r.

Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Bolesław Bierut

w/z Prezes Rady Ministrów:

Władysław Gomułka

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski

54

DEKRET

z dnia 24 stycznia 1946 r.

o przenoszeniu i zwalnianiu notariuszów oraz o powierzaniu pełnienia obowiązków notariuszów sędziom i prokuratorom w okresie przejściowym.

Na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1945 r. o trybie wydawania dekretów z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr 1, poz. 1) — Rada Ministrów postanawia, a Prezydium Krajowej Rady Narodowej zatwierdza, co następuje:

Art. 1. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1946 r. Minister Sprawiedliwości może notariuszów bez ich zgody przenosić do innych miejscowości oraz zwalniać z zajmowanych stanowisk.

Art. 2. W okresie czasu do dnia 31 grudnia 1947 r. Minister Sprawiedliwości władny jest w razie opróżnienia się stanowiska notariusza powierzyć czasowo sędziom lub prokuratorom pełnienie obowiązków notariusza.

Art. 3. Wykonanie niniejszego dekretu porucza się Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 4. Dekret niniejszy wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

w/z Prezydent Krajowej Rady Narodowej:

Stanisław Szwalbe

Prezes Rady Ministrów:

Edward Osóbka-Morawski

Minister Sprawiedliwości:

Henryk Świątkowski